

**Ivsti Baronii Veteracastrensis SS. Th. Et I. V. D.
III[ustrissi]mo Arch[iepisco]po Moguntino à Consilijs.
Epistolarvm Sacrarvm Ad Pontificem Max. Et Amplissimos
Cardinales &c. Libri VI**

Baronius, Justus

Mogvntiae, 1605

Epistola VII. III[ustrissi]mo Et Rev[erendissi]mo D. Cinthio Aldobrandino, S.
R. E. Cardinali. Ivstvs Baronivs Veteracastrensis S. III[ustrissi]me &
Reu[erendissi]me Domine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70614)

EPISTOLA VII.

ILL^{mo} ET REV^{mo} D. CINTHIO

Aldobrandino, S. R. E.

Cardinali.

IUSTVS BARONIYS VETE

racastrensis S.

Ill^{me} & Reu^{me} Domine.

ACCERI paucis ab hinc diebus integrum litterarum ex urbe fasciculum, quas inter quasi signa ducebat quartum Sⁱ Dⁱ Nⁱ CLEMENTIS VIII. Pontificis Max. ad me miserum vermiculū *Apostolicum*. Quod ubi ego aspexi, cohorrui prope admiratione, atq; in sacra delapsus, tacitè mecum exclamare cœpi: *Unde mihi hoc, quod Sanctus Domini toties venire dignatus ad me? Equidem multi sunt haud paruo loco, quibus omnis sua felicitas præ hac felicitate mea sordet, cuperentq; minis aliquot, si liceret, vnam huiusmodi membranam redimere. Sed nec ego ex quo Regiam Domini cognoscere cœpi, vnquam meis quantacunq; cura exaratis litterulis persuadere potui, sine trepidatione sanctum illud Apostolicæ Maiestatis solium accederent, quod ipsis etiam Regibus venerationem incutere videbant. Verumtamen bone Deus, quanta ibi*

X cle-

clementia, quanta comitas, quanta humanitas hospitatur? Nunquam scribo, quin ad me rescribat, nunquam quaero, quin respondeat. Cui verò? Mihi ^b *Mysorum* ultimo, & quod aiunt ^c *καρῶν βαρβαροφώνων* facile principi. Quae ipsa *Φιλοφροσύνη* facit, ut cum nunc respondendi vicem debeam, litteris tamen illam, ne nimiam mihi scribendi licentiam arrogare, aut novas semper Bullas aucupari videar, reddere non audeam. Tu quaeso *Ill^{me} Domine*, pristinis tuis erga me meritis hoc adijce: age coram meo nomine Pontifici Max. gratias, excusa silentium, excusationemq; non ab ignavia aut obliuionis infami crimine pete, sed à modestiae officio, quod agnoscens S. Hieronymus, ^d *Christiani* inquit, pudoris est, interdum etiam apud amicos (quanto magis apud tam sublimes principes?) tacere, & humilitatem suam magis silentio consolari, quam retractando veteres litteras ambitionis crimen incurere. De tuis verò litteris in praesens quoque nil respondeo, quam gratas fuisse illas, gratam gratulationem, gratissimam benevolentiae testificationem, quam ut ego perpetuo obsequiorum cultu tanquam iniecta strue alam atq; augeam, quam potero enixissimè conabor. Vale *Ill^{me} Cardinalis*. Mogunt. 3. Idus April. M.DCIII.

^b *Cic. Orat.*
pro Flac.

^c *Homer. 2.*
Iliad.

^d *Epist. 52.*
ad Pamma.
pro lib. suis
aduers. Iovin.

EPI-